

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodvs Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

XV. Quod non oporteat clericum duabus ecclesiis connumerari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

ANNO CHRISTI 787.

ὅπου ὁ σάλληξ οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται, ὅτι τῆς κυρίου φωνῆ ἐναντιώμεθα, τῆς λεγομένης· μὴ ποιεῖτε τὸ οἶκον ἑπαύσης μου οἶκον ἐμπορείας.

vbi vermis non moritur, & ignis non extinguitur: quia voci Domini aduersantur, quæ dicit: Non faciatis domum patris mei domum negotiationis.

XIV.

Quod non oporteat sine manus impositione legere in collecta super ambonem.

Quia ordo debet in sacra-
tione custodiri, omnibus liquet: & cum diligentia conseruare sacerdotii promotiones, Deo est prorsus acceptum. Et quoniam videmus sine manus impositio-
ne a paruula ætate tonsurâ cleri quosdam accipientes, nondum ab episcopo manus impositione percepta super ambonem irregulariter in collecta legentes, præcipimus amodo id minime fieri: id ipsum quoq; conseruandum est etiam inter monachos. Lectoris autem manus impositionem licentia est vnicuique abbati in proprio monasterio solummodo faciendi, si dumtaxat abbati manus impositio facta noscatur ab episcopo secundum morem præficiendorum abbatum, dum constet illum esse presbyterum. Simili modo secundum antiquam consuetudinem chorepiscopos præceptione episcopi oportet promouere lectores.

* Gr. sacerdotio

ιδ.

Οπου ἡ ἐκκλησία ἀναγνώσκουσα ἐν τῇ συνάξει ἐπι-ἀμβλων.

Οπου τὰς ἐμπολιτεύετα ἐν ἱερωσύνῃ, πᾶσιν ἐξεδίηλον. Ἐν ἀκριβείᾳ διατηρεῖν τὰς τῆς ἱερωσύνης ἐγχειρίδας, διὰ ὅτιν διαρέσον. καὶ ὅτι ὁ ἐπίσκοπος ἐκτὸς χειροθεσίας νηπόθεν πῶ κουραὶ τῆ κλήρου λαβόντας πνας, μὴ πω δὲ ἐπὶ ἐπισκόπου χειροθεσίᾳ λαβόντας, Ἐναντιώσκοντας ἐν τῇ συνάξει ἐπι-ἀμβλων, ἀκανονίως ποδοποιουῦτας, διὰ τὸ ἐπιποδοῦν ἐπὶ τὸν ποδο μὴ γίνεσθαι τὸ αὐτὸ δὲ φυλάττεσθαι καὶ ἐπὶ μοναχῶν. ἀναγνώσου δὲ χειροθεσίαν ἀδελφὰ ὅτιν ἐν ἰδίῳ μοναστηρίῳ καὶ μόνον ἐκαστὸν ἡγουμένον ποιῆν, εἰ αὐτὰ τῷ ἡγουμένῳ ἐπέτεθη χειροθεσία παρὰ ἐπισκόπου πρὸς παρεδρίαν ἡγουμένου, δὴλον ὄντ' αὐτὸν πρεσβυτέρου. ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τὸν ἐρχομὸν ἑδὸς τῶν χειροθετοῦν κατ' ἐπίσημὸν τῶ ἐπισκόπου δεῖ παρεχέσθαι ἀναγνώσας.

ιδ.

Οπου δεῖ κληρικὸν ἐν δυσὶν ἐκκλησίαις κατὰ τάσας εἶσθαι.

Κληρικὸς διὰ τῶ ἐφόδου μὴ κατὰ τάσας ἐν δυσὶν ἐκκλησίαις ἐμπορείας ἢ ἐκ ἀίχρου καρδίας ἰδίον τῆτο, Ἐλλοττερον ἐκκλησιαστικῆς συν-

XV.

Quod non oporteat clericum duabus ecclesiis connumerari.

Clericus ab instanti tempore non connumeretur in duabus ecclesiis. Negotiationis enim est hoc & turpis cōmodi proprium, & ab ecclesiastica consuetu-

ANNO CHRISTI 787.

Math. 6.

1. Cor. 7.

Act. 10.

dine penitus alienum. Audiuimus enim ex ipsa dominica voce: Quia nemo potest duobus dominis seruire. aut enim unum odio habebit, & alterum diliget: aut unum sustinebit, & alterum contemnet. Vnusquisque ergo secundum apostolicam vocem, in quo vocatus est, in hoc debet manere, & in vna locari ecclesia. Quæ enim per turpe lucrum in ecclesiasticis rebus efficiuntur, aliena consistunt a Deo. Ad vitæ vero huius necessitatem studia sunt diuersa: ex his vero qui voluerit, acquirat corporis opportuna. Ait enim Apostolus: Ad ea quæ mihi opus erant, & his qui mecum sunt, ministrauerunt manus istæ. Et hæc quidem in hac a Deo conferuanda vrbe. Ceterum in villis quæ foris sunt, propter inopiam hominum indulgeatur.

θείας, ηκούσαμεν γὰρ ἕξ αὐτῆς τῆς κυριακῆς φωνῆς· ὅτι οὐ δύναται τις δυοῖς κυρίοις δουλεύειν. ἢ γὰρ ἓν ἀμισύσῃ, & τὸ ἕτερον ἀγαπήσῃ· ἢ τὸ ἓν ἐν ὄψει ἀποδοξάσῃ, καὶ τὸ ἕτερον καταφρονήσῃ. ἕκαστος οὖν κατὰ τὴν ἀποστολικὴν φωνὴν, ἐν ᾗ ἐκλήθη, ἐν πότει ὀφείλει μένειν, καὶ προσεδρεύειν ἐν μιᾷ ἐκκλησίᾳ. τὰ γὰρ δι' ἀργροκέρδη γινόμενα ἐπὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς πραγματείᾳ, ἀλλοτρία εἰς θεοῦ κατεσκευασίαν. πρὸς δὲ τὴν βίου πότιν χρείαν ἐπιτηδεύματά εἰσι διάφορα· ἕξ αὐτῶν εἰ τις βούλοιο, τὰ χρεώδη τῶ σώματι ποιητέον. ἔφη γὰρ ὁ ἀπόστολος· τῆς χρείας μου καὶ τῶν οὐσῶν μετ' ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὐτῶν. καὶ ταῦτα μὲν ἐν ταύτῃ τῇ θεοφυλάκτῳ πόλει. ἐν δὲ τοῖς ἕξω χωρίοις, διὰ τὴν ἐλλείψιν τῶν ἀναγκασίων, παραχωρεῖται.

XVI.

Quod non oporteat sacratum virum vestimentis preciosis indui.

Omnis iactantia & ornatura corporalis aliena est a sacro ordine. Eos ergo episcopos vel clericos qui se fulgidis & claris vestibus ornant, emendari oportet. Quod si in hoc permanferint, epitimio tradantur. Similiter eos qui vnguentis inunguntur. Quoniam vero radice amaritudinis exorta, contaminatio facta est in catholica ecclesia Christianos calumniantium hæresis, etiam hi qui hanc receperunt, non solum imaginarias picturas abominati sunt, sed & omnem reuerentiam repulerunt, eos qui religiose ac pie

15.

Οτι οὐ δεῖ ἱερατικὸν ἀνδρα ἱματίοις πολυτελέσιν ἀμφιένδυται.

Γὰρ ἡ βλακεία & κόσμησις στοματικὴ ἀλλοτρία εἰς τῆς ἱερατικῆς τέξεως. Ἐὐὸν οὖν ἑαυτοῦ κοσμουῦντας ἐπιποκόποις ἢ κληρικοῖς δι' ἐδήτων λαμπρῶν & περὶ φανῶν, τοῦτοις διοδοῦναι χρεῖ· εἰ δὲ ἐπιμύροιν, ἐπιμίω ἄρα διδοῦναι. ὡσαύτως & Ἐὐὸν τὰ μύρα χειρομύροις. ἐπειδὴ δὲ ῥίζα πικρίας ἀὐὸν φύσσα, μίασμα γέρον ἐν τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ ἢ τῆς χριστιανοκατηγέρων αἵρεσις· & οἱ πάντῳ δεξάμενοι οὐ μόνον τὰς εἰκονικὰς ἀναλωραφίσις ἐβδελύξαντο, ἀλλὰ & πᾶς ἀλλοτρίαν ἀπώσαντο, Ἐὐὸν σεμνῶς καὶ ἀσεβῶς βιοῦντας